

Kikkeren

Af Jesper Jensen

Når jeg strammer mine trusser
der har blonder og er gule
kan jeg komme til at røre
ved det frække, de skal skjule
men så snart der' noet der kilder
bar' en lille bitte smule —
så lurer der et øje
i det høje.
Ham gud
han er eddermame svær at få smidt ud.
Men selvfølgelig — det er synd han har
den drift
det er nok fordi han aldrig selv var gift.

Jeg går hjem med ham jeg kender
og jeg glemmer mors instrukser
det er ham, der siger: kys mig!
det er mig, der siger: sluk så!
men når så jeg knapper op
og lægger maven mod hans bukser —
så lurer der et øje
i det høje.
Ham gud
han er eddermame svær at få smidt ud.
Han fik aldrig selv sat ild på sin cigar
for han ordned jo Maria pr. vikar.

Jeg er voksen og forelsket
og han lægger sine briller
og han kæler og han sjæler
lykken svier som brændenælder
glæden slår med store kæppe
men når så vi rigtig spræller —
så lurer der et øje
i det høje.
Ham gud
han er eddermame svær at få smidt ud.
Men selvfølgelig — hvad har gud
forstand på sjæl
når han aldrig nogensind' var menn'ske sel.

© Jesper Jensen.
Publiceret med tilladelse
af forfatteren. Genudgivet
af Det danske Fredsakademi

som dukumentation af
fredssagens historie
og udvikling.
Redaktør: Holger Terp.